

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Moartea și viața de Dincolo

6 martie 1966 - Sevres

Nu întotdeauna sunt aceleași suflete care vin să se încarneze pe Pământ. Se poate întâmpla ca aceleași să revină adesea de-a lungul mileniilor, dar nu este obligatoriu – pentru că Pământul nu este singurul loc unde creaturile pot să facă stagii și să se dezvolte. Peste tot în Univers există «pământuri» unde creaturile se instruiesc. Atunci, tot așa cum unele ființe vin de pe alte planete pentru a îndeplini anumite misiuni pe Pământ și apoi pleacă după ce le-au îndeplinit, alte ființe părăsesc Pământul nostru pentru a merge pe alte planete. Cei Douazeci și patru de Înțelepți, Stăpânii destinului, guvernează această circulație a sufletelor.

Dar, în momentul când omul moare, porțile Pământului se închid în spatele lui, el se găsește angajat într-un alt curent și nu mai are dreptul de a se întoarce înapoi. Pentru asta nu este bine să evocăm morții: pentru că împiedicăm evoluția lor. Trebuie să ne rugăm pentru ei, trebuie să le trimitem lumina pentru ca să evolueze, să se libereze, dar nu trebuie să ne agățăm de ei pentru a-i reține, și mai ales să nu încercăm să-i readucem pe Pământ.

Cărțile vechi prezintă numeroase cazuri de evocări de morți. Se înjunghiau animale și datorită emanațiilor produse de sângele lor, se atrăgeau și se hrăneau sufletele morților care, timp de câteva clipe regăseau astfel un fel de vitalitate. Există în Odiseea un episod unde vedem pe Ulise făcând să revină din Infern Umbra ghicitorului Tirezias pentru ca acesta să-i prezică viitorul. De asemenea și în Vechiul Testament putem citi povestea vizitei pe care regele Saul a făcut-o vrăjitoarei din «En-Dor», pentru ca aceasta să cheme în fata lui umbra marelui rege Samuel. Saul vroia să afle de la el soarta războiului pe care îl ducea contra Filistinilor. Acest gen de evocare se numește: «necromancie», căci este vorba de o prezicere a viitorului (mancie) prin intermediul morților (necro). Dar vă amintiți de ceea ce Samuel îi zice lui Saul în momentul în care apare: «Pentru ce m-ai tulburat tu chemându-mă ?» Da, pentru că morților care au trăit pe Pământ ca mari spirite nu le place să fie deranjați pentru a satisface curiozitatea celor vii: ei se simt atât de îndepărtați de preocupări meschine și limitate ! Bineînțeles, ei nu uită și acceptă să ne ajute, dar de o altă manieră (*Într-o altă conferință Maestrul Omraam Mikhael Aivanhov spune: «Când, în momentul transfigurării de pe muntele Thabor, Iisus a apărut discipolilor săi, el era atât de luminos și strălucitor că n-au putut să suporte această lumină și au căzut cu fața la pământ. Această transfigurare era o erupție a corpului său spiritual, corpul de glorie, în planul fizic. Nu sosise încă momentul pentru Iisus de a-și detașa corpul de glorie, de corpul său fizic pentru a trăi definitiv în el, dar el putea să apară în plenitudinea manifestării sale. Câteva persoane au putut să vadă corpul de glorie al anumitor Inițiați, când se aflau în stări de încântare și extaz: chipul lor strălucea, lumina, țâșnea din toată ființa lor. Datorită acestui corp care nu este oprit de nici un obstacol material, Inițiații pot călători în spațiu, să traverseze munții și chiar să pătrundă până în centrul Pământului. El poate acționa chiar la distanță asupra creaturilor pentru a le ajuta. Da, chiar dacă corpul său fizic e bolnav un Inițiat poate întotdeauna să lucreze și să trimită ajutor, căci corpul fizic și corpul de glorie sunt două realități total diferite. Chiar dacă un Inițiat este muribund, chiar dacă e mort, corpul său de glorie este viu, strălucitor, el poate atinge creaturile în spațiu pentru a le instrui, sfătui, consola și a le da binecuvântările sale»).*

Desigur ca majoritatea oamenilor, când părăsesc Pământul, nu sunt imediat liberați de legăturile pământești: ei rămân legați de părinți, de prieteni (sau de dușmani !), de locuri, de averile lor, și dacă nu sunt suficient de evoluți, dacă n-au în inima lor, în sufletul lor, dorința de a descoperi și alte spații și de a merge spre Dumnezeu, se învârt în jurul acestor ființe, case obiecte. Acestea sunt sufletele rătăcitoare care suferă și care nu pot încă să se elibereze, cu toate că spiritele luminoase vin să le ajute. În timp ce aceia care au trăit pe Pământ în dragoste, lumină, virtuți, își părăsesc foarte repede corpul și zboară spre regiunile sublime unde plutesc în fericire și bucurie. De acolo, ei pot trimite curenți benefici la toți cei pe care i-au lăsat jos, pentru a-i ajuta, proteja, dar nu mai revin niciodată spre ei și nici nu mai coboară, cum mulți își mai imaginează. Din momentul în care sunt morți, ei sunt foarte departe de Pământ și nu mai revin.

Veți spune: «Dar atunci, cum se face că spiritiștii cred că intră în comunicație cu anumite persoane celebre din trecut ?» NU, în realitate nu comunică cu ei, ci iată ce se întâmplă: când ființa umană se desprinde pentru a pleca în cealaltă parte, ea își lasă o parte din veșmintele sale. Bineînțeles eu nu vorbesc de veșmintele fizice ci de cele eterice și astrale care plutesc în atmosferă și sunt impregnate de tot ceea ce ființa a trăit. Sunt ca niște coji sau învelișuri goale, părăsite de cei care le-au locuit și care pot fi animate, însuflețite de către fluidele persoanelor reunite în ședințele de spiritism pentru a evoca morții. Și cum în general aceste persoane nu sunt prea evolute, evident că ele nu pot să degajeze decât fluide inferioare, îmbibate de pasiuni, de senzualitate, de poftă. Și aceste fluide atrag din planul astral și eteric toate felurile de existențe ce plutesc și care n-au fost încă absorbite de către centrul Pământului.

Spațiul psihic înconjurând Pământul este curățat în mod natural de tot ce e de prisos și trimis în centrul Pământului; totuși, anumite entități inferioare, numite larve elementare, sunt încă acolo, și ele sunt cele care apar adesea în ședințele de spiritism pentru a înșela și rătăci oamenii. Și nu numai că ele îi rătăcesc și îi înșală, dar îi și epuizează, pentru că, pentru a rămâne mai mult timp vii, ele absorb vitalitatea oamenilor.

Este la îndemâna celui mai inferior spirit să intre în corpul unui medium și să vorbească în numele oricui vreți: Moise, Iisus, Ioana d'Arc... aceasta nu dovedește superioritatea sa și, în tot cazul, nu o adunătură de persoane frivole, curioase, senzuale, cum întâlnim adesea în reuniunile de spiritism, vor putea atrage spiritele evolute. Tot ce pot să atragă aceste persoane, este pleava ce populează astralul inferior, larvele, resturile, umbrele... În schimb, dacă ființe pure, luminoase, dezinteresate, se reunesc pentru a se ruga și a trimite lumina, entități cu adevărat luminoase pot să se manifeste printre ei, dar nicidecum la modul în care se manifestă spiritele în cercurile de spiritism.

În lumea psihică există de asemenea ființe create de oameni. Anumite personaje din literatură sau chiar sfinți care n-au existat niciodată cu adevărat, au devenit atât de celebri și au ocupat într-atât gândirea oamenilor încât au sfârșit prin a avea o realitate, desigur nu fizică, ci fluidică. Și de altfel egregorurile au aceeași origine. Un egregor este o entitate colectivă creată de gândirea tuturor indivizilor aparținând unei grupări, popor sau religie, de exemplu... Gândurile lor, dorințele lor care merg toate în același sens formează un egregor impregnat, hrănit, șlefuit de această colectivitate. Și noi, Fraternitatea Albă Universală, avem un egregor. Toate bisericile, toate mișcărilor spiritualiste îl au pe al lor. La fel și toate mișcărilor politice. Și câteodată aceste egregoruri se luptă sus, care pe care... Fiecare egregor ajută comunitatea care l-a format, căci el este un rezervor de forțe formidabile. El posedă o formă simbolică, adesea cea de animal: urs, tigr, cocoș, porumbel, etc. Dar esențial este de a înțelege cum putem forma un egregor puternic care să acționeze în lume, care să ajute și să lumineze creaturile. Numai, atenție, putem fi de asemenea pedepsiți, pulverizați de un egregor dacă am trădat idealul pe care îl reprezintă. DA, egregorurile se răzbună pe cei care l-au trădat.

Planul astral este locuit de creaturi de toate felurile despre care oamenii nu au nici o idee. Chiar dacă le cunosc sau nu, ei atrag pe cele care intră în relație prin legea afinității. Iată cum,

în ședințele de spiritism, participanții atrag prezențe din oceanul astral. Veți spune: «Da, dar cum au ajuns aceste creaturi să cunoască suficiente lucruri despre un mort pentru a reuși să se dea drept el ?» Aceasta nu este dificil, totul este scris în Cronica Akașa, adică arhivele eterice ale Universului, și creaturile pot să se informeze foarte repede, însă de multe ori nu văd prea bine și dau informații greșite.

Totul depinde de persoana care se adresează lumii invizibile: dacă ea este foarte pură, foarte luminoasă, ea primește un răspuns exact, nu pentru că spiritele au coborât, ci pentru că ea s-a ridicat până la ele pentru a avea comunicarea. Există cazuri, bineînțeles, v-am spus-o, în care anumite spirite sunt forțate să părăsească regiunea lor pentru a veni pe Pământ, pentru că sunt chemate de magicieni foarte puternici care le obligă să coboare prin formule magice pe care știu să le pronunțe. Dar nu este normal, nu este natural, omul este cel care trebuie să se ridice prin gândire pentru a le întâlni în regiunea unde se găsesc: morții, ei, nu trebuie să recoboare pe Pământ.

Există două feluri de magie: una prin care ne adresăm forțelor superioare de la care vrem să obținem binecuvântările (aceasta se cheamă *invocare*), și o alta prin care vrem să facem să revină sufletele morților pentru ca ei să se manifeste (aceasta se cheamă *evocare*). Dar în general, v-am spus-o, nu reușim să obținem prezența reală a acestor spirite pe care am vrut să le evocăm sau să le invocăm: sunt alte creaturi care iau forma sau vocea lor, având interes să înșele oamenii.

Trebuie să fim foarte prudenți. În ceea ce mă privește, n-am recomandat niciodată participarea la ședințe de spiritism, niciodată, din contră. Când eram tânăr, am asistat la câteva dar am înțeles foarte repede că oamenii care sunt acolo sunt îngrădiți în senzualitatea, poftele, ambițiile lor. Atunci, sub pretextul de a comunica cu părinții sau prietenii lor, ei atrag creaturi astrale de care nu vor putea să se debaraseze pentru că acestea vor încerca să-și satisfacă dorințele inferioare prin intermediul lor. De aceea mulți spiritiști au sfârșit foarte rău.

Atunci, lăsați morții să plece liniștiți acolo unde trebuie să se ducă. Părinții voștri, prietenii voștri, nu vă agățați de ei, nu îi rețineți prin suferințele și regretele voaste, și mai ales nu căutați să îi chemați pentru a comunica cu ei: îi deranjați și îi împiedicați să se elibereze. Rugați-vă pentru ei, trimiteți-le dragostea voastră, doriți ca ei să se elibereze și să se ridice din ce în ce mai mult în lumină. Dacă îi iubiți cu adevărat, să știți că veți fi într-o zi cu ei. Iată adevărul. De câte ori v-am spus-o: acolo unde este dragostea voastră, acolo veți fi și voi într-o zi.

Un minut de meditație.